

Folket, hvem dette Løfte er givet i Grundloven. Forlanger nogen Afdeling af Folkets Repræsentation Institutionen, maa den anden Afdeling gaa med dertil, hvor meget den end kan være i Tvivl om Institutionens Værd. Kun dersom alle Lovgivningsmagtens Faktorer blive enige — som de i 50 Aar have været enige derom — om at lade Sagen hvile og sige: lad os hellere lade den hvile endnu længere, kun da kan enhver, der efter min Mening vilde arbejde i Grundlovens Aand, undlade at tage denne Institution med. Hvis alle Lovgivningsmagtens Faktorer bleve enige om at fortsætte den Tilstand, vi have nu, nemlig om ikke at indføre denne Institution og om at lade den hvile, saa er Sagen fra Grundlovens Standpunkt upaaankelig, men *kun* hvis alle blive enige derom. Forlanges det af nogen Afdeling, mener jeg, at den anden Afdeling er nødt til at bøje sig for det Krav, som Grundloven indeholder.

Bærentsen: Jeg skal ikke genoptage Diskussionen med det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) om sigtedes Forsvar, men kun fastholde det Standpunkt, at Lovforslaget, som det nu foreligger, ikke yder den Betyggelse med Hensyn til sigtedes Forsvar, som det fra Folketinget udgaaede Forslag gjorde. Forskellen er navnlig den, at Lovforslaget i dets nuværende Skikkelse overlader det til Rettens Skøn, om der skal tilsikres sigtede et Forsvar, og det er efter vor Mening ikke den samme Betyggelse som den, der ydedes ved det tidligere Lovforslags Bestemmelser. Paa den anden Side er det ganske klart, at man aldrig bør gaa saa vidt med at sikre den sigtede et Forsvar, at man udsætter Retssikkerheden for en væsentlig Fare. Hvis Mindretallet nærede Frygt i den Henseende, vilde det aldrig kunne gaa med til de Bestemmelser af den Art, som Lovforslaget indeholdt; men det er Mindretallets Mening, at man ved de Bestemmelser, som Lovforslaget fra Begyndelsen indeholdt, eller i hvert Tilfælde ved Bestemmelser af lignende Karakter, vil dele Sol og Vind lige imellem Anklagemagten, der repræsenterer Retssikkerheden, og den sigtede. Paa dette Hovedpunkt i Lovforslaget er der efter Mindretallets Mening meget væsentlige Mangler, som vi anse det for overordentlig ønskeligt at faa rettede.

Hvad angaar den Stilling, man kan ønske at indtage til Sagen i dens Helhed, skal jeg ikke komme ind paa nogen videre dybtgaaende Diskussion, men jeg ønsker

kun at gøre et Par Bemærkninger til det ærede 11te kongevalgte Medlem (Estrup). Det ærede 11te kongevalgte Medlem advarede særlig imod at komme ind paa Flertalsafgørelser i Retsspørgsmaal. Dertil skal jeg sige, at jeg fra mit Synspunkt ingen Sinde vilde kunne gaa med til noget, som jeg vilde antage vilde føre til Afgørelser af den Art. I Retsspørgsmaal drejer det sig selvfølgelig kun om Retfærdighed, kun om Retsafgørelsen. Men de, der ere Venner af Nævningeinstitutionen, mene, at denne Institution vil føre til en større, videregaaende, en mere dybtgaaende Retfærdighed end Paadømmelse alene af faglærte Dommere. Det er det, der er Tanken med Nævningeinstitutionen, men ingenlunde at give Flertallet Plads til at skaffe sin Mening frem paa Retfærdighedens Bekostning. — Og hvad angaar de Bemærkninger, som det ærede 11te kongevalgte Medlem gjorde med Hensyn til Grundlovens Aand, staar det for mig saaledes, at Grundlovens Aand ikke alene kan søges i dens almindelige Bestemmelse i § 2 om, at den dømmende Magt er hos Domstolene, men den maa søges i Grundloven i dens Helhed, altsaa lige saa vel i § 74, at „i Misgerningssager og i Sager, der rejse sig af politiske Lovovertrædelser, skulle Nævninger indføres“. Grundlovens Aand kan kun faas ud af Grundloven i dens Helhed. Grundloven, naar man ser den som Helhed, paabyder; at Nævninger *skulle* indføres, og den, der vil holde sig til Grundlovens Aand, maa derfor fra mit Synspunkt, saa vidt jeg kan se Sagen, stemme for Forslaget, for saa vidt det gaar ud paa at indføre Nævningeinstitutionen ogsaa hos os.

Justitsministeren (Alberti): Det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling) benyttede en Vending, der kunde lade formode, at han mente, jeg ikke var nogen Tilhænger af Nævningeinstitutionen. Hvis jeg har Ret i, at det ærede Medlem har villet lade sig forstaa dermed, maa jeg sige, at hans Tale ikke har nogen som helst Tilknytning til Virkeligheden. Jeg er en Tilhænger af Nævningssystemet baade paa Grund af dette Systems gode Sider i sig selv og ogsaa, fordi det er foreskrevet i Grundloven, om hvilken jeg mener i Modsetning til det ærede Medlem, at den er lige livskraftig og i lige høj Grad skal respekteres, enten den er 50 eller 100 eller 1 Aar gammel.

Det ærede 11te kongevalgte Medlem (Estrup) udtalte, at det var uforsvarligt at